

РЕШЕНИЕ

№ 2872

гр. София, 26.08.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 01.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **6280** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на "Г. Е. Д." ЕООД срещу ревизионен акт № 29002922003348-091-001/07.12.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП "ГДО"-С. в частта, потвърдена с Решение № 506/25.04.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. – установен резултат по ЗКПО за 2016г.

С РА, в обжалваната пред съда част, е определен корпоративен данък (КД) за 2016г. общо в размер на 528 679,03 лв. и лихви 232 276,49 лв., при декларирана от ревизираното лице и внесена сума 126 113,50 лв., т.е. допълнително установеният и спорен корпоративен данък е 402 565, 47 лв. и лихвите за забава в размер на 232 276, 49 лв. В останалата част, корпоративен данък за 2017г. с решението е отменен РА и върнат за нова ревизия.

Жалбоподателят оспорва РА като незаконосъобразен, като излага няколко причини, че извършеното с него преобразуване е неправилно: Не са изложени аргументи, че извършените цесии не са свързани с дейността на ревизираното лице, така се отрича на едно търговско дружество правото да сключва обичайни търговски сделки, каквито са цесиите. Процесните цесии посочва, че са свързани с търговската дейност – по договорите за заем с трите дружества „Тибиел“ ЕООД, „Мини открит въгледобив“ ЕА и „Форест Клъб“ ЕАД, като има значителни погасявания от тези договори за заем, което доказва платежоспособността на заемополучателите и е причина за отпускането на допълнителни средства на трите дружества или за удължаването на падежа по договори а заем. По трите договора са получени приходи от лихви за 2016г. и за 2017г., в размер на 1 512 хил. лв. При рекапитулацията, получените приходи от лихви надвишават

разходите за цесиите и са генерирани свежи средства (паричен поток), което е допълнителен аргумент за взимането на решението за продажбата на вземанията. В РА няма мотиви, нито доказателства за наличието на привидни и прикрити сделки. На практика аргументите на ревизиращите органи се свеждат до непризнаване на свободата на договаряне между страните. Намира, че не са правни и не са подкрепени с доказателства аргументите на органите по приходите, че някои от клаузите на договорите са икономически необосновани. Не е мотивиран извода за заобикаляне на закона, за да се приеме наличие на хипотезата на чл.16, ал.1 от ЗКПО е необходимо изискваната от закона цел да бъде конкретно и изрично доказана, а не да бъде предполагаема. В случая органите по приходите са извели презумпция, че е налице отклонение от данъчно облагане, без да изложат мотиви за това. Изискването на ЗКПО е за признаване на даден разход като такъв е той да е действително извършен и да е осчетоводен правилно, за което са представили доказателства – първични счетоводни документи–договорите и споразумителните протоколи и изисканите в хода на ревизията документи. Относно цената на договорите за цесии и плащанията по тях отбелязва, че няма дори твърдения на ревизиращите органи, че договорените цени по договорите за цесия не отговарят на пазарните цени. Основната причина за продажбата на вземания малко под номинала е фактът, че не са изискуеми и кредиторът не може да предприеме никакви действия по събирането им. Именно липсата на изискуемост и невъзможността дружеството да разполага с тези средства в конкретния момент обуславя и решението тези вземания да бъдат продадени под номинала им, а освен това така дружеството урежда други свои парични задължения към свои контрагенти. Отбелязва и, че начислената цена по договорите за цесия е платена – уреждане на задължения, в противен случай загуба на пазар, но ревизиращите органи неправилно твърдели, че няма плащане. Излага и съображения, че в случая не е необходимо да се прави обезценка на вземанията по договорите за заем, защото в конкретния случай не е налице нито едно обстоятелство, предполагащо обезценка на въпросните вземания, като ревизиращите органи не са посочили конкретни основания за извършване на обезценка. Намира за неправилна логиката на ревизиращите органи, че за да бъдат продадени определени вземания, те трябва непременно да бъдат обезценени преди това. Счита, че цената на вземането зависи от различни обстоятелства и е предмет на свободно договаряне между страните, нормална търговска практика е неизискуемите вземания да се продават на по-ниска цена от изискуемите, като в процесните случаи продажните цени на вземанията са съвсем малко под номинала им като дори няма твърдения за продажбата им под пазарните цени. В заключение иска отмяна на РА. В съдебно заседание се представлява от адвокат К., който се позовава на това, че е нормална е търговската практика, когато се прехвърля вземане да се прави отстъпка от цената му, в случая прехвърлянето е преди падежа, и отстъпката е 15 процента от номинала и с това прехвърляне на вземането жалбоподателят урежда и търговските отношения с трима контрагенти. Освен това, по договорите за заем жалбоподателят е събрал постъпления от лихви, надхвърлящи размера на сконтото от 15 процента и този разход от 15% е във връзка с основната му икономическа дейност, както и да не се трупат лихви по задълженията му към контрагентите му, и да не си изгуби пазарите. Тази разлика от 15 процента се явява приход, реализиран от тримата цесионери и е влязъл в увеличение на техния финансов резултат- няма никакво отклонение от закона. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноси – държавна такса и депозит за вещо лице.

Ответникът Директора на Дирекция „ОДОП“-С., чрез юрисконсулт В. оспорва жалбата, иска да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, по мотиви в решението. По повод довода за елиминиране риска от загуба на данъчни приходи посочва, че в настоящия случай, базирайки се на информация в отчетите на тези предприятия, видно от страницата на Търговския регистър се

вижда, че те са или на минимална печалба, или на загуба, и дори отчитане на приходи не би довело до внасяне на по-големи данъчни задължения. Напротив – отчитането на разходи от сделки при жалбоподателя води до намаляване на финансовия му резултат и на дължимите данъци. Претендира юрисконсултско възнаграждение в размер на 28 700 лв. Подробни съображения излага в писмени бележки.

От фактическа страна се установява следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия №Р-29002922003348-020 001/ 05.07.2022 г., издадена от М. С., началник сектор „Ревизии и проверки“, Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП „ГДО“-С., е възложена ревизия на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък за периода от 01.01.2016г. до 31.12.2017г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад № Р-29002922003348-092/25.10.2022г. Ревизията приключва с обжалвания РА № 29002922003348-091-001/07.12.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП "ГДО"-С. – възложилият ревизията и ръководителят на ревизията, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК.

С РА е установено следното: От „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е подадена годишна данъчна декларация за финансовата 2016 година, с вх. № 2212И0079538 от 30.03.2017 г., с деклариран счетоводен финансов резултат - печалба в размер на 1 175 938.42 лв. и формиран данъчен финансов резултат - данъчна печалба 1 261 135.57 лв. Деклариран е корпоративен данък за внасяне в размер на 126 113.56 лв. Данъкът е платен - внесени са суми в размер на 18.41 лв. на 05.04.2017г. и в размер на 126 095.15 лв. на 19.04.2017 г., както и дължимата лихва за закъснение в размер на 665,58 лв.

При проверка от ревизията на това как са формирани декларираните задължения по ЗКПО ревизията е установила факти, обстоятелства и доказателствата по отношение на извършено от „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН" ЕООД цедиране на вземания от дружества "Тибиел" ЕООД, "Мини открит въгледобив" ЕАД и "Форест Клъб" ЕООД.

От ревизираното дружество са отчетени разходи в размер на 4 025 654,77 лв., осчетоводени по счетоводна сметка 609 "Други разходи" във връзка с цедиране на вземания от: "Тибиел" ЕООД на 16.11.2016 г., "Мини открит въгледобив" АД на 30.06.2016 г. и от "Форест Клъб" ЕООД на 16.12.2016 г.

„ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН " ЕООД - заемодател, има сключени договори за предоставяне на заеми със следните лица - заемополучатели, както следва:

С „Тибиел" ЕООД по договор за финансова помощ от 20.11.2014 г. в размер на до 1 500 000 лв., при договорена лихва в размер на 7 % и срок 3 г. С анекс от 05.01.2015 г. размерът на заеманата сума се увеличава до 4 500 000 лв., с анекс от 01.07.2015 г. до 16 000 000 лв. и с анекс от 20.11.2018 г. се удължава срока на до 10 г.

С "Форест Клъб" ЕООД по договор за паричен заем от 01.12.2015 г. в размер до 1 000 000 лв., при договорена лихва в размер на 7%, и срок на връщане до 3 години и гратисен период до 01.01.2016 г. С анекс от 05.01.2016 г. размерът на заеманата сума се увеличава до 3 000 000 лв., с анекс от 16.05.2016 г. до 4 000 000 лв. и срок до 01.12.2020 г., с анекс от 18.01.2019 г. до 7 000 000 лв. и с анекс от 01.07.2019 г. до 12 000 000 лв. и срок до 30.06.2020 г.

С "Мини Открит Въгледобив" ЕАД по договор за финансова помощ от 05.01.2016 г. в размер до 7 000 00 лв., при договорена лихва от 7% и 3 годишен срок. С анекс от 08.02.2016 г. размерът на заеманата сума се увеличава с допълнителни 6 000 000 лв.;

Ревизията е направила анализ кога са регистрирани дружествата, приходи, разходи, декларираното през 2015-2016г., ГФО, счетоводен финансов резултат, задължения и вземания.

„ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН " ЕООД - цедент има сключени договори за прехвърляне

на вземане, както следва:

С „ТЕЦ Бобов Дол“ ЕАД - цесионер от 16.11.2016 г., с който прехвърля своето вземане от длъжника „Тибиел“ ЕООД в размер на 18 147 047,38 лв. /от които главница 17 053 367,88 лв. и лихва 1 093 679,50 лв./ по договор за финансова помощ от 20.11.2014 г. за сумата от 15 424 990,27 лв., чрез прихващане на насрещно задължение на цедента към цесионера по Договор за покупко-продажба на електрическа енергия. От 16.11.2016 г. има съставени приемо-предавателен протокол за предаване на договора за финансова помощ от 20.11.2014 г. и уведомление до „Тибиел“ ЕООД по чл.99, ал.3 от ЗЗД.

С „Брикел“ ЕАД - цесионер от 16.12.2016 г., с който прехвърля своето вземане от длъжника "Форест Клъб" ЕООД в размер на 3 571 650,67 лв. /от които главница 3 391 160,00 лв. и лихва 180 490,67 лв./ по договор за паричен заем от 01.12.2015 г. за сумата от 3 035 903,07 лв., платими в срок до 5 години. От 16.12.2016 г. има съставени приемо-предавателен протокол за предаване на договора за паричен заем от 01.12.2015 г. и уведомление до „Форест Клъб" ЕООД по чл.99, ал.3 от ЗЗД.

С „Топлофикация Перник“ АД - цесионер от 24.04.2016 г., с който прехвърля своето вземане от длъжника "Мини Открит Въгледобив" ЕАД в размер на 5 119 000,00 лв. /от които главница 5 000 000,00 лв. и лихва 119 000,00 лв./ по договор за финансова помощ от 05.01.2016 г. за сумата от 4 351 150,00 лв., платими в срок до 5 години. От 24.04.2016 г. има съставени приемо-предавателен протокол за предаване на договора за финансова помощ от 05.01.2016 г. и уведомление до "Мини Открит Въгледобив" ЕАД по чл.99, ал.3 от ЗЗД.

При прехвърляне на горепосочените вземания, от дружеството не е представена информация на ревизията как е определена цената по тях. Не са представени пазарни оценки на вземанията, нито е посочено в договорите да има извършени такива. Не е ясно какви са основанията за посочените цени в договорите. Договора за финансова помощ с "Мини Открит Въгледобив" ЕАД е сключен текущата година /по-малко от 5 м. преди цедирането/, договора с "Форест Клъб" ЕООД преди 1 г., а с „Тибиел“ ЕООД преди 2 г. - т.е. според ревизиращите органи е видно, че за тези периоди не са налице индикации за промяна в икономическите показатели или в платежоспособността на лицата. По договорите не са настъпили сроковете за погасяването им, а напротив с анекси, противно на логиката при предстоящо цедиране на вземанията и очакване за реализиране финансови разходи по сключените договори за заем или финансова помощ, „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД увеличава сроковете за погасяване и предоставяните сумите по тях. Не е аргументирана обоснована икономическа логика на разглежданите стопански операции. Не са предприети никакви действия от страна на дружеството за събиране на вземанията. Не е извършвана обезценка на вземанията съгласно счетоводната политика. Няма реално плащане по цесиите при сключването им - определен е 5 г. срок за плащане, а по цесията с „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД е посочено, че разплащането ще се извърши чрез прихващане на задължения по договор за продажба на електрическа енергия № 38АА/ 30.07.2015 г. Не е аргументирана обоснована икономическа логика на разглежданите стопански операции, нито на отчетените финансови разходи за 2016 г. в размер на 4 025 654,77 лв., което според ревизиращите органи води до наличие на отклонение от данъчно облагане.

С оглед констатираното отчитане от ревизираното лице на значителни по размер разходи за финансови операции, в хода на ревизионното производство са предприети действия за установяване на фактите и обстоятелства и събиране на относими документи по предоставените заеми и необходимостта от сключване на договорите за прехвърляне на вземанията. Търсени са доказателства в подкрепа на инициативата, че заемополучателите имат обоснована икономическа потребност от заемни средства, а заемодателят има обоснована икономическа причина да

предостави на избраните от него заемополучатели заемните средства, както и призната за данъчни цели необходимост от сключване на договорите за цесии, в резултат на които са отчетени разходи от финансови операции. В тази връзка с ИПДПОЗЛ № Р-29002922003348-040-001/ 03.08.2022 г. са поискани обяснения, документи и информация и доказателства от заемотателя относно предоставените суми, извършените погасявания, лихвите, причините и икономическата обосновка за отпускане на заемите, след като скоро след това биват цедирани и генерират загуба в голям размер, обезпечаването на заемите, събирането на задълженията, търговските взаимоотношения с кредитополучателите, защо не е извършена обезценка на вземанията, ако са били налице индикации за трудно или невъзможно събиране на вземанията и защо, ако е имало такива индикации, продължава да извършват плащания след датите, на които по кредита на счетоводна сметка 229 са отразени съответните суми срещу дебит на сметка 609 – други разходи. Ревизиращите органи са изискали документите за цесиите, за обезценяване на вземанията и продажбата им на по-ниска цена, изискана е счетоводна политика на дружеството във връзка със събиране, преценка, обезценка и отписване на вземания за 2016 и 2017 г. От своя страна ревизираното дружество е дало писмени обяснения и е представило документи, справки и изисканата Счетоводна политика на дружеството за 2016 и 2017 г. Като причина и цел на договорите за заем посочва постигане на положителен финансов резултат, чрез приходи от лихва, представя справки за отчетени приходи от лихви от трите дружества. Като цел посочва, че може да се сключи сделка от която има и вреда (разход) фирмата, но постигане на по добри търговски отношения или запазване на такива в случая доставки на въглища и ел.енергия. Относно предприети действия за събиране на вземания от всеки един заемотател, лицето обяснява, че са проведени са множество срещи и разговори, след което са погасявани частични суми. Обезценка не е правена. При преговори и множество срещи са се постигали частични погасявания, които са отразени в приложените счетоводни хронологични справки. Относно причината за сключване на цесиите е обяснено, че с цесиите на „Тибиел“ ЕООД и „Форест Клъб“ ЕООД са погасени задължения на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД към „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД и „Брикел“ ЕАД, доставчици на ел.енергия и са генерирани ефективни парични потоци, с цесията на „Мини Открит Въгледобив“ ЕАД са генерирани свежи парични потоци.

На база на събраната информация, разглеждайки счетоводната политика на дружеството, ревизиращите органи достигат до извода, че сделките на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД свързани с цедиране на вземанията на загуба, са сключени с цел намаляване на финансовия резултат и съответно отклоняване и отклонение от данъчно облагане, като стъпват на обстоятелствата, че липсват основания за обезценяване на вземанията (дружеството не е извършило обезценка на заемите, каквото е изискването на прилаганата от него счетоводна политика), продажбата им е на по-ниска цена (вземанията се прехвърлят на цена по-ниска от номиналната, без да са налице предпоставки за обезценяване на вземанията или данни за тяхната несъбираемост), същевременно непосредствено след цедиране на вземанията, продължава да предоставя средства на същите дружества („Тибиел“ ЕООД и „Форест Клъб“ ЕООД, които отново регистрира по сметка 229 "Други предоставени заеми").

Във връзка с изложеното, ревизията е преобразувала счетоводния финансов резултат в посока увеличение, както следва: На основание чл.26, т.1 от ЗКПО и във връзка с чл. 16, ал. 1 и 3 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходите, отчетени по счетоводна сметка 609 „Други разходи“ във връзка с извършено цедиране на вземанията от дружества „Тибиел“ ЕООД, „Мини открит въгледобив“ ЕАД и „Форест Клъб“ ЕООД, като несвързани с дейността в размер на 4 025 654.77 лв. След извършените преобразувания е установен данъчен финансов резултат за 2016 г. - данъчна печалба в размер на 5 286 790.34 лв. Установен е полагащ се корпоративен данък за 2016

г. в размер на 528 679.03 лв.

Внесеният корпоративен данък (авансово и разлика за довносяне) е в размер на 126 113.56 лв. С РА е установен корпоративен данък за довносяне след ревизията 402 565.47 лв.

За невнесения корпоративен данък в размер на 402 565.47 лева на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ е начислена лихва в размер на 232276.49 лв. за периода 01.04.2017 г. - 07.12.2022 г.

За 2017 са определени задължения за корпоративен данък, но в тази част РА е отменен и върнат за нова ревизия, поради което не е предмет на обсъждане.

Жалбоподателят е оспорил РА по административен ред, като с решение № 506/25.04.2023г. ответникът е потвърдил РА в оспорената част на установения резултат по ЗКПО за финансовата 2016г., ведно с начислените лихви. Споделил е доводите на ревизията, че е приложима разпоредбата на чл.16 от ЗКПО за отклонение от данъчно облагане и прилагане на данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. В случая органите по приходите са установили, че сделките по продажби на вземания са сключени в периоди близки до момента на възникване на вземанията и преди настъпването на падежите по тях. Същевременно към момента на продажбите им вземанията не са били обезценени от дружеството-жалбоподател. Няма и обективни данни за настъпване на промени в икономическите условия или платежоспособността на длъжниците, още повече, че дружеството е продължило да предоставя парични средства в тяхна полза. Отчел е счетоводната политика, предоставена от самия жалбоподател, в която са предвидени действията на дружеството по стойността на даден актив към момента на съставяне на баланса, съответно извършването на проверка дали стойността на актива, не е обезценена, като в случая обезценка не е извършена, което показва, че самото дружество не е намерило причини за промяна на стойността на вземанията. Настъпването на обстоятелства, които да обуславят промяна на стойността на активите /вземанията, от заемополучателите не се сочи, нито се доказва по какъвто и да било начин, което за решаващия орган обосновава извод, че не са налице обективни причини, поради които вземанията да се продават на значително по-ниски цени от стойността на самото вземане. Решаващият орган е отбелязал и, че няма реално плащане от цесионерите във връзка със сключените договори за цесии. Две от възникналите по повод договорите за цесия вземания към цедените „Топлофикация Перник“ АД и „Брикел“ ЕАД/ са отсрочени във времето, което буди съмнения относно причините /каузата на договорите за цесия. Решаващият орган заключава, че действията на ревизираното дружество не са свързани с постигането на печалба от дейността, още повече, че не отговаря на истината твърдението за получаване на „свежи парични потоци“, каквито изобщо не са налице - жалбоподателят реално не е получил парични средства в замяна на отчуждените вземания. Като последица това е довело до отчетени финансови разходи в значителни размери, намаление на финансовия резултат на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД и съответно - определяне на дължим корпоративен данък за ревизирания период в намален размер.

Последвало е съдебното обжалване.

Тезата на жалбоподателя пред съда се основава на това, че формираният разход във връзка с продажбата на вземанията е документално обоснован, общоизвестен факт било, че когато се прехвърлят неизискуеми вземания, преди да е настъпил падежът им, се прави отстъпка от номиналната им стойност, по договорите за заем, които формират процесните вземания са реализирани приходи от лихви, които надхвърлят осчетоводените разходи от скотиране на вземанията. В крайна сметка е налице икономическа изгода за дружеството, тъй като са получени

лихви, които са отчетени като приход.

В хода на съдебното производство е прието заключение на вещото лице Г. А., по извършена ССчЕ, от която се установява следното:

Вещото лице е отговорило на няколко въпроса както следва: 1. Относно това дали съгласно приложимите счетоводни стандарти правилно са отчетени разходите по счетоводна сметка 609 „Други разходи“ във връзка с продажбата на вземанията към „Тибиел“ ЕООД, „Мини открит възгледобив“ ЕАД и „Форест Клъб“ ЕООД, общо в размер на 4025654,77 лв., която сума представлява отрицателния резултат от сделката от продажбата на вземания общо в размер на 26840698,05 лв. на по-ниска цена, а именно общо за сумата от 22812043,34 лв. Вещото лице е направило подробен анализ на договорите за цесия с трите дружества, посочени като суми в таблица № 2 по делото (л.110 по делото). Проследени са счетоводните записвания (статии) по осчетоводяването на цесиите на вземанията от длъжниците „Тибиел“ ЕООД, „Мини открит възгледобив“ ЕАД и „Форест Клъб“ ЕООД при цедента "ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН" ЕООД (цедент), по счетоводните регистри му (с/ки) (в частта на главницата и лихвата), с цесионерите „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД, с „Брикел“ ЕАД и „Топлофикация-Перник“ АД. В Таблица № 4 във вр. с Таблица № 3 (л.111-117), са представени счетоводните записвания по договорите за прехвърляне на вземания, отрицателният финансов резултат (разход) от прехвърлянето (цедиране) на вземания и неговото отражение при годишното приключване в намаление на счетоводния финансов резултат от дейността на дружеството. Счетоводните записвания по отразяване на сделки по прехвърляне на вземания (цесия) и техния резултат, по счетоводни регистри (с/ки) на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, са съобразени с методологията на счетоводната отчетност (счетоводна кореспонденция), със счетоводна практика при подобни сделки и още с вътрешен (индивидуален) сметкоплан по ЗСч и СС.

2. По следващия въпрос дали „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД притежава всички първични документи за осчетоводяване на цесиите вещото лице подробно е описало въз основа на кои документи по счетоводните регистри (с/ки) на дружеството са взети счетоводни записвания – договори за финансова помощ, анекси към тях и договори за прехвърляне на вземания, приемо-предавателни протоколи и уведомления за цесията (л.155 –л.159 по делото).

3. На въпрос на жалбоподателя задължително ли е да се прави обезценка на вземания по смисъла на приложимите счетоводни стандарти при продажба на вземания или продажната цена се определя по решение на ръководството на дружеството в съответствие с принципа на свобода на договарянето вещото лице след като посочва, че процесните парични вземания представляват финансови активи съгласно СС 32 Финансови инструменти, като при отписване на финансов инструмент поради прехвърляне, резултатът от сделката се отчита като текущ финансов приход или текущ финансов разход. Намира за приемливо от счетоводна гледна точка в случая, с договорите за прехвърляне на вземанията отстъпката е 15 % от номиналната им стойност, тъй като не се касае за несъбираеми (с изтекъл давностен срок) или трудно събираеми вземания, но в същото време, вземанията са с ненастъпил падеж, т.е. тяхната изискуемост не е преди или в момента на цедирането, а в бъдеще време. Отбелязва и че прехвърляне на вземания на цесионери, към които цедентът има задължения по други сделки, в друго тяхно качество (доставчици, кредитори) е предпоставка да се сдобие по-бързо с оборотни средства и с тях, чрез преводи или прихващане, да погасява неотложни задължения. Позовава се и на МСФО 13 Оценяване на справедлива стойност. Уточнява, че обезценка на търговски и др. вземания се предприема, когато са налице обективни обстоятелства, че дружеството не може да събере цялата сума по тях, съгласно условията по вземанията. При оценка на събираемостта на вземанията се преценява кои от тях следва да се третират като несъбираеми или трудно събираеми и да се обезценяват изцяло

или частично, дотолкова доколкото е налице несигурност за тяхното събиране в бъдеще време. В МСС (СС) 36 Обезценка на активи са определени правилата и процедурите за намаляване на балансовата стойност на активи, когато тя превишава тяхната възстановима стойност. Посочва, че относно обезценката, в счетоводната политика на дружеството, балансовата стойност на дружествените активи, различни от материални запаси и отсрочени данъчни активи, се преценява към датата на изготвяне на баланса, т.е. преценката за предприемане на обезценка на активи, е ангажирана с годишното приключване, когато се прави инвентаризация на активите, в т.ч. на разчетите - вземания и тяхната събираемост, в процеса на изготвянето на годишния финансов отчет. В този смисъл, тя не е обвързана с намерение за продажба на вземане, но е възможно да бъде предприета, ако по преценка на мениджмънта има необходимост от оценка на вземането и в зависимост от резултата от нея. Най-общо при продажба на актив според вещото лице водещо би следвало да бъде взаимното договаряне между страните, в което се отчитат всички предимства и недостатъци по придобиване на актива и в зависимост от тяхната тежест, страните достигат до приемлива за тях цена (по договаряне). 4. По нататък на въпроса, дали датата на падежа, изискуемостта на вземането се взима предвид при определяне на пазарната цена на вземането, вещото лице счита, че има значение дотолкова, доколкото с нея, е свързано самото събиране на вземането. Ако вземането не е в кръга на несъбираеми или трудно събираеми вземания и в този смисъл, е атрактивно при продажба (цесия), то от значение ще е неговата изискуемост (падеж) за този, на когото се предлага и ако тя е договорено да настъпи напред във времето и не може да се очаква бързо събиране на вземането, това ще е предпоставка за скотиране (отстъпка, отбив от цената) при предлагането му. 5. На въпроса с колко процента под номинала са цедирани трите вземания пояснява, че е с 15 % по-ниска от номиналната им стойност. 6. Сметните отношения на жалбоподателя като цедент с трите дружества цесионери са описани от вещото лице на л.162-166, като счетоводни записвания. 7. Експертизата описва финансовите отношения, които е уредило „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД с цесионерите „ТЦ Бобов дол" ЕАД, „Брикел" ЕАД и „Топлофикация Перник" АД - приключени са без остатък, в т.ч. от общият им размер, 45,07 % чрез прихващане на вземания със задължения от (към) същите контрагенти и 54,93 % чрез преводи по банков път. От счетоводна гледна точка, „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, чрез прехвърляне (цедиране) на вземания на цесионери, които се явяват и негови кредитори (доставчици), се е сдобило с оборотни средства, с които да може да разплаща (погасява) задължения към тях и към други кредитори. 8. На въпрос дали сред непризнатите за данъчни цели разходи съгласно ЗКПО, посочени ли са разходите в резултат на продажба на по-ниска цена от номинала на вземания вещото лице уточнява, че съгласно нормативната уредба „непризнати разходи за данъчни цели“ по чл. 26, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10, ал. 1 и ал. 2 от ЗКПО, са разходи, които са „несвързани с дейността“ или са „документално необосновани“, като преценката за това намира не за счетоводен, а за правен въпрос, като няма нормативна дефиниция кои разходи са могат да бъдат квалифицирани като „несвързани с дейността“ или „документално необосновани“ (за данъчни цели) и в този смисъл, няма да се намери и посочване „като такива“ на разходи от прехвърляне (цесия) на вземания на цена, по-ниска от номинала. 9. Вещото лице е изчислило и общо получените лихви от „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД по предоставените заеми на „Тибел“ ЕООД, „Форест Кълб“ ЕООД и „Мини открит възгледобив“ ЕАД по договорите за финансова помощ с тях, като ги е посочило в таблици 12, 13 и 14 от заключението. 10. На следващо място вещото лице е направило съотношение между получените приходи от лихви по договорите за заем и разходите за цесиите, като в Таблица 15 са дадени в кои случаи са положителни величини и в кои случаи отрицателна величина. 11. Вещото лице е проверило и какви други плащания и погасявания по

друг начин са правени от трите дружества заематели към „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД, дали да погасявани и главници по тези договори, за което вещото лице е дало своите подробни данни в таблици № 16, 17 и 18. И най-сетне на въпрос на жалбоподателя цесионерите отчели ли са приходи в резултат на покупката на вземанията на по-ниска цена от номиналната, респективно при събиране на вземанията експертизата е дала заключение по данни в Таблица 19. Направена е счетоводна съпоставка, при която, ако се вземе предвид отражението от разлика в цена, а именно продажната стойност (цена на придобиване) спрямо номиналната стойност на вземането, едновременно по трите договора за прехвърляне на вземане (цесия), върху финансовия резултат от дейността на страните по договорите (цедент и цесионери), ще се установи „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД е отразил разход, общо в размер на 4025654,71 лв. (от разлика в цена по цесиите), с който е утежнен (намален) финансовия резултат от дейността на дружеството. От друга страна всеки от цесионерите е отразил приход (от разлика в цена по цесия), с който е увеличен финансовия резултат от дейността на дружеството или всичко приходът е в размер на 4025654,71 лв. При това положение промените във финансовия резултат от дейността на дружествата (по цесиите), както и следващите се на тях промени в данъчното облагане, взети заедно, според вещото лице видимо взаимно се неутрализират и данъчният ефект по ЗКПО става 0, като вещото лице посочва, че мнението му е от финансово-счетоводна гледна точка, формирано на база - счетоводен анализ (по счетоводни данни) и не се ангажира с правни изводи, които са за съда.

В съдебно заседание вещото лице, разпитано дава следните отговори по заключението на въпроси на страните и съда: На въпрос на процесуалния представител на ответника дали са известни на вещото лице финансовите състояния на цитираните длъжници към момента на кредитирането, същото пояснява, че не е имал такава задача. На въпрос извършвали ли са длъжниците погасявания по заеми и как, вещото лице заявява, че го е посочил в заключението и е взел отношение. Има счетоводни записвания, които са групирани, посочени са със сметки и какво означават тези записвания. По отношение на констатация преводи по банката, относно анализ на движение по сметка група 50, записи по група 50, вещото лице заявява, че са посочени преводи по банков път, има и прихващания, има и преводи. Разгледана е разчетната сметка 496, която кореспондира със сметка за парични средства, от нея се изхожда, а сметка от група 50 е само кореспондираща, за да се направи извод, че има преводи по банков път. Дава пример с таблица 18 от заключението – на л. 42 и на л. 43 – ред 1-46 кореспондиращата сметка, уточнява, че това нещо е движение в пари, а по надолу е лихвената сметка. На ред 87-92 на л.43 се вижда кореспондиращата, а щом е кореспондираща разплащателната сметка с разчетната сметка, това е движение на пари. Щом е кореспондираща разчетната сметка, в случая сметка 498 или 496 със сметка 503, която е разплащателна сметка, това е осчетоводяване на движение на пари. На ред 88 в таблицата е погасяване на заем, става въпрос за лихвите- 112400,00лв. На л.42-43, ред 62-64 – вижда се осчетоводяването на приходите от лихви. На въпрос на процесуалния представител на ответника – относно въпрос за лихвите и относно въпрос на л. 32 в таблицата, касаещ разходи, отразени по дебита, вещото лице пояснява, че едно е начисляване на лихви, друго е ангажирането на сметка 609. Гледа от гледна точка на цедента, цедентът е ангажирал в счетоводните си записвания сметка 609, тъй като е направил отстъпка от вземането спрямо неговия номинал при неговото цедиране. Продава го в номинал, но ще събере по-малко средства. Вземането отписва по номинал и отразява вземане до размера на това, което ще вземе. Разликата до номинала осчетоводява разход, който е за сметка на неговия резултат, предмет на това дело. Сметка 609 е с една цел; сметка 720 е с друга цел.

На въпрос на съда: това отразяване с оглед изискванията на счетоводството дали е правилно,

вещото лице пояснява, че счетоводно е издържано, от това цедиране цедентът реализира загуба, отрицателен резултат, тъй като е сконтирал вземането с 15 процента и тази разлика чрез сметка 609, е в намаление на неговия резултат. И тя е предмет на това преобразуване. Като се осчетоводят цесиите при цедента, той отписва вземането по номинал и го завежда като вземане от цесионера до размер на неговата продажна стойност. Разкриват се партии по сметка 498 на името на три цесионера. Има таблици и констатации и въпрос от който се вижда, че вземанията по цесиите са уредени без остатък, вижда се по партията на съответния цесионер (например на л. 23; таблица 9, за „ТЕЦ Б. дол“) какво представлява неговата партия - вижда се нулевото салдо – на ред 29 -30 за осчетоводяване, прихващане на вземане със задължения; на ред 33-36-37 - сметка 503, на сметка 498. Има смесено уреждане на взаимоотношенията. За „Б. ЕАД“ на л. 24 в таблица 10 - ред 24 - 30 осчетоводяване на вземане по цесията на друга партия на същия контрагент; ред 37 - 40 има преводи. Кореспондираща е сметка 530. На въпрос на процесуалния представител на ответника дали на вещото лице са представени документи от коя банкова сметка са извършени плащания вещото лице отговаря, че не е имал такива въпроси да навлиза в банкови сметки, анализите са в рамките на движението по счетоводните сметки.

Ответникът чрез юрисконсулт В. въвежда твърдение, че всички дружества, страни по цесиите, са били в тежко финансово състояние в този период и „Брикел“ ЕАД е със запорирани сметки, и не е могъл да извърши плащания. Вещото лице пояснява обхвата на проверката - движението по счетоводни сметки, а не движение по банкови сметки, като от аналитичните партии на тези цесионери и цедента, вземанията по тези партии са приключили и тези цесионери са в същото време и кредитори по други сделки, и техните взаимоотношения не са само в рамките на възникналите в договорите за цесия, имат взаимоотношения и извън тези цесионни договори.

Тук на въпрос на процесуалния представител на жалбоподателя, дали ако е било платено от някой от цесионерите по нареждане на „Брикел“ ЕАД счетоводно има някаква разлика, вещото лице отговаря, че след като е платено, разлика няма да има. Счетоводните записвания са следствие от стопански операции.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема **от правна страна** следното:

Жалбата е допустима: подадена е в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, след изчерпване на възможността за оспорване на РА по административен ред, от процесуално легитимирано лице, имащо правен интерес да обжалва РА предвид установените с него допълнителни данъчни задължения.

Разгледана **по същество**, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на РА. Относно нищожността съдът следи служебно. Тази преценка включва дали РА е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и в случая е както следва:

Съдът намира, че не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на законосъобразността на процесния акт. Спазени са процесуалните правила за започване, извършване и приключване на ревизионното производство, ревизираното лице е надлежно уведомявано за съответните процесуални действия и издавани актове в хода на ревизията, събирани са относимите доказателства, чрез допустимите способи и доказателствени средства.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи и в рамките на предоставените им от закона правомощия по чл. 119 - 120 от ДОПК, като са представени доказателства относно електронните подписи на органите по приходите. Спазена е предвидената форма, изложени са правни и

фактически съображения за установените задължения на дружеството.

При така установената фактическа обстановка съдът формира следните **правни изводи по материалния закон**:

Не се спори по фактите на направените три цесии от жалбоподателя на вземанията му по договори за финансова помощ (за заеми) от три дружества, негови длъжници, към други три дружества, с които има взаимоотношения, на цена 15% под номинала и осчетоводяването им. Констатациите, че след като са прехвърлени вземанията на „Тибиел“ ЕООД, „Мини открит възгледобив“ ЕА и „Форест Клъб“ ЕАД, на тези дружества жалбоподателят е продължил да заема средства също не са оспорени.

Спорът е дали в случая „Г. Е. Д.“ ЕООД като е цедирало преди падежа свои вземания по цени по ниски от номинала им и е отчело разходи, формирани в резултат от отписване на вземанията по номинал и реализиран от продажбата им по малък приход, покрива хипотеза по чл.16,ал.1 ЗКПО за отклонение от данъчно облагане, а въпросният разход, отчетен по сметка 609 общо в размер на 4 025 654, 77 лв., не следва да се признае за данъчни цели на основание чл.26, т.1 от ЗКПО и във връзка с чл.16, ал.1 и 3 от ЗКПО.

Както и вещото лице е посочило от счетоводна гледна точка, вземанията от клиенти представляват финансови активи съгласно СС 32, тъй като са свързани с бъдещо получаване на парични средства. При отписване на финансов ресурс поради прехвърляне, резултатът от сделката се отчита като текущ финансов приход или като текущ финансов разход. Една от възможностите за отписване на финансов актив – вземане от клиент, е прехвърлянето му от кредитора на трето лице, т.е. сключване на договор за цесия. Принципно цесията е правна сделка, регламентира от разпоредбите на чл.99 – 100 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/. При продажбата на вземане не се отчита счетоводен разход когато продажбата е по номиналната стойност на вземането. В конкретния случай това не е така, тъй като ревизираното дружество е придобило вземанията общо за сумата от 26 840 698, 05 лв., а впоследствие е цедирало същите за сумата общо от 22 812 043, 34 лв. (която се твърди, че една част е платена по банков път, а другата е прихваната, което се извежда от осчетоводяванията, вещото лице не е проверявало движения по сметки). Счетоводно е отчетен разход по сметка 609 „Други финансови разходи“.

Установява се, че ревизираното дружество не е извършило обезценка на вземането /15 %/. По отношение на причините, поради които е извършено цедиране на вземането под номинал – не например защото е трудно събираемо или е несъбираемо, или пък финансовото състояние на длъжниците или подобни, а обясненията, които дава на ревизията и поддържа при обжалването, са свързани с необходимост от „свежи“ парични потоци и търговски взаимоотношения, като сочи, че понякога от някоя сделка дори да има вреда (разход) то целта може да бъде по добри търговски взаимоотношения или подобряване на такива. Съдът намира, че в случая не е мотивирано наличието на основания цената на договорите за прехвърляне на вземанията да бъде по-ниска от номинала на самите вземания, нито се доказва продажбата да е извършена по пазарни цени. Не е обосновано твърдението на жалбоподателя, че това отклонение от номинала в цената на лихвоносни вземания, преди падежа им, е нормална търговска практика, нито пък констатацията на вещото лице в този смисъл, доколкото не е подкрепено с доказателства твърдението, че договорената продажна цена на вземанията е действително пазарна такава. При липса на данни за друго, справедливата и обективна цена на вземанията е тази, отразена в счетоводството на дружеството, при липса на настъпили обстоятелства, които да налагат тази обезценка. Няма данни за несигурност в събираемостта на вземанията, а същевременно цесионерите ги придобиват заедно с лихвите по тях и това намаление на цената като търговска практика не се подкрепя от това, че предполагаемо, при нормално развитие на отношенията по заемите,

цесионерите ще получат освен номинала на вземанията и лихвите по тях, тоест те са на печалба, за сметка, загубата за цедента, продавайки под номинала, което се вижда и от отговора на 11 и 12 въпрос от вещото лице. Съдът споделя извода на ревизиращите органи, че продажбата под номинала на вземанията навежда на сключване на сделките при условия, които имат ефект, водещ до отклонение от данъчно облагане, като заедно и с другите установени обстоятелства, правят извода обоснован.

Жалбоподателят от една страна твърди, че не е извършил обезценка на вземанията, защото нямало причини сред изброените от органите по приходите. И действително, както е установила ревизията, договорът за финансова помощ с "Мини Открит Въгледобив" ЕАД е сключен текущата на цесията година /по-малко от 5 м. преди цедирането/, договора с "Форест Клъб" ЕООД преди 1 г., а с „Тибиел“ ЕООД преди 2 г. като за тези периоди не са налице индикации за промяна в икономическите показатели или в платежоспособността на лицата. По договорите не са настъпили сроковете за погасяването им, а напротив с анекси, противно на логиката при предстоящо цедиране на вземанията и очакване за реализиране финансови разходи по сключените договори за заем или финансова помощ, „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД увеличава сроковете за погасяване и предоставяните суми по тях. Самият жалбоподател към момента на продажбата на вземанията продължава да кредитира същите цедирани длъжници, Както е установила ревизията, непосредствено след цедиране на вземанията, на цена по-ниска от номиналната, без да са налице предпоставки за обезценяване на вземанията или данни за тяхната несъбираемост, "ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН" ЕООД продължава да плаща суми на трети лица, в полза на "Тибиел" ЕООД и "Форест Клъб" ЕООД, които отново регистрира по сметка 229 "Други предоставени заеми". Тези обстоятелства заедно: липсата на основания за обезценяване на вземанията, продажбата им на по-ниска цена и продължаващото предоставяне на средства на същите дружества, навеждат, че се касае за действия, водещи до отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл.16,ал.1 ЗКПО.

Съдът съобрази практиката на ВАС на РБ по аналогичен казус. С Решение № 3916 от 02.04.2024 г. по адм. д. № 7099/2023 г. ВАС на РБ приема, че прехвърлянето на вземания чрез цесия срещу намалена цена и без реално извършено равностойно плащане не представлява нормална търговска практика, а отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 1 ЗКПО. Липсата на реално движение на равностойни парични средства отрича икономически смисъл на сделката, а отчетените загуби по сметка 609 не могат да се признаят за данъчни цели. Допълнителен аргумент в посоченото решение е и неспазването на изискванията на Счетоводен стандарт 32 относно първоначална оценка, обезценка и оповестяване.

В разглеждания по делото случай има разлика с цитирания, доколкото се твърди наличието на плащане по цесиите, за което обаче в случая проверката на вещото лице е само по счетоводни отразявания, не и движение по банкови сметки. Насрещната престация по цесиите не е изцяло плащане на парични суми, а погасяване на задължения, което не подкрепя обяснението на жалбоподателя за причина за цесия под номинал генерирането на свежи парични потоци. Две от вземанията с цедентите „Т. П. АД и „Брикел“ ЕАД са отсрочени във времето (това твърдение на ответника не се оспорва от жалбоподателя).

Всичко изброено по горе изключва нормална търговска практика - липса на обективна необходимост вземания, които са ликвидни, непросрочени и без посочен риск да се продават на загуба от 15%, от една страна, а от друга е видим целеният фискален резултат от такава продажба – разходът по сметка 609 директно намалява печалбата и съответно корпоративния данък – обосновано е предположение на органите по приходите, че е целено отклонение от данъчно облагане. Допълнително това съмнение и противоречие с икономическата логика се засилва от

конкретиката на случая - липсата на обезценка, извършването на цесията преди падежа и продължаващото кредитиране на същия длъжник поставят под съмнение реалната икономическа логика на сделката.

По отношение на довода на жалбоподателя, изведен и чрез отговор 12 от заключението на вещото лице, че тъй като цесионерите отчитат приход от цесията, независимо, че жалбоподателят формира и отчита разход, не се стигало до загуба на данъчни приходи и че данъчният резултат при двете страни по сделката не трябва да води до двойно данъчно облагане, каквото целяли данъчните органи в случая, съдът не споделя това разбиране, защото в случая не се установява крайният данъчен резултат при цедентите, за които ответникът сочи, че съгласно публични данни от Търговския регистър реализират минимална печалба или отрицателни данъчни резултати. Докато при жалбоподателя е ясен крайният резултат при отчетен разход в по-големи размери (отрицателната разлика между стойността на вземанията по счетоводни данни и прихода от продажбата им), с който е намалил печалбата и е определил корпоративен данък в намален размер. Тази ситуация ответникът определя като „трансфериране“ на печалба към лица с по малка такава и по този начин реално не се стигало до внасяне на данъчни задължения. Действително, без да се отчита какъв е точно крайният данъчен резултат при всяка от страните (по делото е ясен само този за намаляване на печалбата от отчетения разход и съответно намаляване на данъка при жалбоподателя), но няма данни дали отчетеният от цесионерите приход е довел до съответстващо увеличение на данъчната основа, увеличение на печалбата и дължим корпоративен данък), то доводът на жалбоподателя за данъчна неутрализация е необоснован. Необоснован е и изводът в заключението на вещото лице, на който почива този довод на жалбоподателя, защото не е направен анализ и не е даден отговор отчитането на приходите при дружествата, получатели на цедираните вземания, какъв резултат и данък формират за съответната година.

Не може да се сподели и другия довод на жалбоподателя, базиран на отговор 11 на вещото лице, че реализираните приходи от лихви по договорите за заем надхвърлят счетоводните разходи от скотиране на вземанията. Това е така и защото вещото лице обсъжда плащанията, проследявайки счетоводни записвания, но не и реални движения на парични потоци, включително и за приходите от лихви. Приходите от лихви са неутрализирани с отчитането им като разход при прехвърляне на вземането и този разход е довел до намаляване на печалбата и данъка.

Предвид изложеното, съдът намери, че с РА законосъобразно са определени задълженията на дружеството по ЗКПО за 2016г. – установен резултат по ЗКПО за 2016г., доначислен корпоративен данък и лихвите за забава.

С оглед изхода на делото и поради своевременно направено искане за разноси от процесуалния представител на ответника, съдът на основание чл. 161, ал. 1, изречение трето от ДОПК във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. ДВ, бр. 14 от 2025 г.), следва да присъди такива на ответника, но като съобрази и решението на Съда на ЕС по дело C-438/22, според което не е обвързан да присъжда непременно възнаграждение в този минимален размер, тъй като задължителното прилагане на минимални тарифи представлява ограничение на конкуренцията по чл. 101 ДФЕС. Поради това, отчитайки фактическата и правна сложност на делото от една страна, но от друга липсата на особени процесуални усложнения по делото и това, че освен заключението на вещото лице не са събрани нови и значителни по обем доказателства, а се анализират основно тези от ревизията, намира за справедливо да редуцира възнаграждението и да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 000 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и и чл.161, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София град, I – во отделение, 6-ти състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт № 29002922003348-091-001/07.12.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП "ГДО"-С. в частта, потвърдена с Решение № 506/25.04.2023г. на Директора на Дирекция "ОДОП"-С. – установен резултат по ЗКПО за 2016г., доначислен корпоративен данък за 2016г. и лихви.

ОСЪЖДА „ГРАНД ЕНЕРДЖИ ДИСТРИБЮШЪН“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на директора на Дирекция „ОДОП“–С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева).

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: